

O nic takového však v případě dnešním nejde. Pro otázku konsentování zrušení vodního díla je otázka, zda k dílu tomu existuje nějaké právo soukromé, právně bezvýznamna. Žal. úřad neuvádí také ve svém rozhodnutí blíže, ze kterých důvodů o žádosti za zrušení rybníka podle vod. zák. nelze rozhodnouti jinak, než za současného rozhodnutí o existenci práva st-lčina na vodu z rybníka zúčastněné strany. Žal. úřad přehlíží, že vodoprávní úřady smějí podle kompetenčního předpisu § 75 mor. vod. zák. rozhodovati jen o předmětech, které jsou upraveny vodním zákonem (»podle tohoto zákona«), a že podle § 88 téhož zákona, jsou-li proti projektu podány námitky, spočívající na titulu soukromoprávním, se má vodoprávní úřad omeziti na výrok, zda podnik je z ohledů veřejných přípustným, kdežto soukromoprávní námitky, které v dohodě nebyly odstraněny, má odkázati na pořad práva.

Ježto pak v řízení správním se st-lka proti žádanému zrušení rybníka bránila námitkami toho obsahu, že jí přísluší právo na odběr vody z rybníka zúčastněné strany a tedy na odběr vody, která je podle § 4 vod. zák. vodou soukromou, a ježto ani ve spisech správních, ani v nař. rozhodnutí nelze nalézti žádného důvodu, ze kterého by v daném případě bylo možno usuzovati, že bez vyřešení otázky existence zmíněného práva st-lčina nelze rozhodovati ani o zrušení rybníka podle vodního zákona, nemohly vodoprávní úřady o existenci tvrzeného soukromého práva st-lčina rozhodovati ani prejudiciálně, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo potřebí zkoumati, zda úřady vodoprávní o otázce té rozhodovaly skutečně jen jako o otázce předběžné, či zda ji přes opačné tvrzení žal. úřadu přece jen neřešily v meritu způsobem autoritativním, ježto i v tomto případě by se jim k tomu nedostávalo příslušnosti podle § 75 mor. zák. vod.

Č. 10.369.

Horní právo: Právo zájemníků nahlížeti do snímků důlní mapy (§ 185 odst. 5 hor. zák. ve znění zák. č. 169/27) vztahuje se jen na takové důlní mapy, jež byly pořízeny a předloženy za účinnosti zák. č. 169/27 a podle jeho předpisů.

(Nález ze dne 22. února 1933 č. 2956.)

Prejudikatura: Boh. A 9283/31.

Věc: Mostecká společnost pro dobývání uhlí v Mostě (adv. Dr. Maximilián Leiser z Prahy) proti báňskému hejtmanství v Praze (vrch. báň. rada Dr. H. Wachter) o nahlédnutí do důlní mapy.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem ze 17. února 1928 revírní báňský úřad v Teplícih-Šanově dovolil ve smyslu § 185 hor. zák. ve znění novely č. 169/27 firmě F. W. P. v M. k její žádosti nahlédnouti do důlní mapy st-čina dolu Doblhoff-II a dalším výměrem z 11. dubna 1928 uložil st-lce k žá-

dosti těžké firmy, aby uvedenou důlní mapu doplnila. Oba tyto výměry báňské hejtmanství v Praze k odvolání st-lky rozhodnutími z 10. května 1928 a z 31. května 1928 zrušilo s tímto odůvodněním: »Článek 6. zák. č. 169/27 zní: »Provésti tento zákon náleží ministrům veř. prací a sprav.« Podle toho je v daném případě třeba náležitého prov. nař. zmíněných min. Takové nař. nebylo dosud vydáno.«

Dne 14. srpna 1928 podala fa. F. W. P. novou žádost, v níž poukázala na to, že výnosem min. prací z 20. července 1928 bylo báňským úřadům uloženo, aby v rámci a na základě ustanovení zák. č. 169/27 stranám dovolily nahlížeti do snímků důlních map uložených u revírních báňských úřadů a žádala znovu, aby jí bylo dovoleno nahlédnouti do důlní mapy dolu Doblhoff-II a aby st-lce bylo uloženo mapu tuto doplniti. Žádosti této revírní báňský úřad výměrem z 19. listopadu 1928 nevyhověl, poukázav na to, že o přípustnosti nahlédnutí do této mapy bylo již rozhodnutím báňského hejtmanství z 10. května 1928 rozhodnuto pravoplatně a že tato pravoplatnost může býti změněna pouze nálezem nss-u.

Z tohoto výměru odvolala se firma F. W. P. a tomuto odvolání žal. úřad nař. rozhodnutím vyhověl, napadený výměr zrušil a revírnímu báňskému úřadu uložil, aby o obnovené žádosti strany rozhodl, maje na zřeteli výnos min. prací z 20. července 1928, kterým bylo báňským úřadům nařízeno, aby v mezích zák. č. 169/27 dovolily stranám, aby nahlédly do důlních map.

Jednae o stížnosti do rozhodnutí toho podané vycházel nss z těchto úvah:

Žádost zúčastněné strany za nahlédnutí do důlní mapy st-lčina dolu Doblhoff-II byla vyřízena již výměrem báňského hejtmanství z 10. května 1928. Žádost byla tehdy zamítnuta z té příčiny, že té doby nebylo ještě vydáno prováděcí nařízení min. prací a sprav. k zák. č. 169/27. Řečené rozhodnutí bylo tedy založeno na právním názoru, že zákonný nárok interestův, poskytnutý novelovaným § 185 odst. 5 hor. zák., na nahlížení do snímků důlní mapy, je podmíněn vydáním prov. nař., neboť podle výkladu, který báňské hejtmanství dalo článku 6 zák. č. 169/27, účinnost řečené normy je podmíněna vydáním prov. nař. Podle toho považovalo báňské hejtmanství tehdejší žádost zúčastněné strany za předčasnou. Uvedené rozhodnutí báňského hejtmanství nabylo mocí práva.

K nové žádosti dnešní zúčastněné strany, podané v srpnu 1928, rozhodlo žal. báňské hejtmanství v řízení odvolacím v ten smysl, že se revírnímu báňskému úřadu ukládá, aby o obnovené (správněji nové) žádosti zúčastněné strany rozhodl, maje na zřeteli výnos min. prací z 20. července 1928. V důvodech svého rozhodnutí vyložilo báňské hejtmanství své předchozí rozhodnutí z 10. května 1928 v ten smysl, že dokud není vydáno prov. nař. k zák. č. 169/27, sluší vyčkati pokynů ministerstev vydáním prov. nař. pověřených nebo příslušného min. resortního. Ježto tyto pokyny zatím byly vydány, jsou prý tím dány předpoklady pro použití zák. č. 169/27. Jak ze spojitosti enunciátu s tímto odůvodněním je patrné, míněn jest těmito »pokyny« citovaný výnos min. prací z 20. července 1928.

Stížnost Mostecké společnosti pro dobývání uhlí proti tomu namítá nejprve, že nebyly dosud vydány směrnice podle novelovaného § 185 odst. 2 hor. zák. báňským hejtmánstvím a že dosud nejsou u revírního báňského úřadu vloženy mapy ve smyslu novelovaného § 185, a uvádí dále, že výnos min. prací, jehož se žal. úřad dovolává, nemůže nahraditi opatření báňského hejtmánství ve smyslu 2. odst. § 185 hor. zák. a to jak vzhledem ke svému obsahu, tak proto, že nebyl řádným způsobem publikován.

Nss vyslovil již v nál. Boh. A 9283/31 právní názor, že práva interestů nahlížení podle novelovaného § 185 odst. 5 hor. zák. do snímků důlní mapy vztahuje se jen na takové důlní mapy, jež byly pořízeny a předloženy za účinnosti zák. č. 169/27 a podle jeho předpisů. Objekt práva k nahlížení vznikne tedy teprve pořízením a předložením snímků důlní mapy podle předpisů zákona č. 169/27. Teprve tímto okamžikem může vzejíti pro interesenta nárok na nahlédnutí do snímku takto předloženého.

Rozhodnutím nyní naříkaným vyslovil žal. úřad, že nárok na nahlédnutí do důlní mapy je dán již tím, že min. prací vydalo shora uvedený výnos z 20. července 1928. Názor tento nedá se však se zákonem — jak v cit. nálezu zdejší byl vyložen — srovnati, pročez bylo nař. rozhodnutí uznati nezákonným. S tohoto hlediska je pro dnešní spor lhostejno, zda uvedený výnos min. prací lze pokládati za ekvivalent prov. nař. ve smyslu čl. 6 zák. č. 169/27, jak žal. úřad odchýlně od svého původního rozhodnutí za to má, a lhostejno je také, zdali výnos onen může nahraditi směrnice vzpomenuté v odst. 2 novelisovaného § 185 hor. zák. a zdali — nebyv ani publikován ani st-lce intimován — je vůbec schopen právních účinků proti st-lce.

Č. 10.370.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: Osvobození od dávky podle § 52 zák. č. 43/28 Sb. netýká se převodu pozemku se stavbou již provedenou.

(Nález ze dne 23. února 1933 č. 14.140/32.)

Věc: Záložna V.-ská, zapsané společenstvo s ručením obmezeným v P. (adv. Dr. Bedřich Jahn z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-lka podáním z 25. června 1929 žádala, aby zásadně bylo rozhodnuto, že převody pozemků jmenovitě uvedených a jí patřících, na nichž byly vystavěny domky s malými byty a z nichž velká část byla již prodána, jsou ve smyslu § 52 zák. č. 43/28 od dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí osvobozeny, pokud převody budou uskutečněny do konce roku 1929, ježto se jedná o převody pozemků, jichž bylo užito v plné výměře ke stavbě domů s malými byty.